

Ikt. sz.: KTB/111-1/2012.

KTB/55/2012. sz. ülés
(KTB/165/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Számvevőszéki és költségvetési bizottságának**

2012. november 19-én, hétfőn, 12 óra 03 perckor

az Orzágház főemelet 64. számú tanácstermében

megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása	6
A napirend elfogadása	6
A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat	6
Az előterjesztő szóbeli kiegészítése	6
Kérdések.....	7
Az előterjesztő válaszai	10
Észrevételek	12
Az előterjesztő reflexiói.....	21
<i>Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról.....</i>	<i>22</i>
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat	22
Az előterjesztő szóbeli kiegészítése	22
Észrevételek	23
<i>A napirendi pont lezárása</i>	<i>24</i>

Napirend:

1. A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9167. szám – általános vita)
2. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat (Bizottsági önálló indítvány benyújtásának kezdeményezése)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői:

A bizottság részéről megjelent:

Elnököl: **dr. Nyikos László** (Jobbik), a bizottság elnöke
Seszták Oszkár (KDNP), a bizottság alelnöke

Dr. Puskás Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke

Babák Mihály (Fidesz)

Balázs József (Fidesz)

Balla György (Fidesz)

Dr. Dancsó József (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Herman István Ervin (Fidesz)

Kara Ákos (Fidesz)

Magyar Anna (Fidesz)

Dr. Nagy István (Fidesz)

Dr. Pósan László (Fidesz)

Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz)

Dr. Vitányi István (Fidesz)

Hoffman Pál (KDNP)

Boldvai László (MSZP)

Dr. Veres János (MSZP)

Vágó Gábor (LMP)

Pösze Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott:

Babák Mihály (Fidesz) megérkezéséig Ékes Józsefnek (Fidesz),
Balla György (Fidesz) megérkezéséig dr. Pósán Lászlónak (Fidesz),
Dr. Bóka István (Fidesz) Szólláth Tibor Zoltánnak (Fidesz),
Font Sándor (Fidesz) dr. Nagy Istvánnak (Fidesz),
Márton Attila (Fidesz) Hoffman Pálnak (KDNP),
Dr. Vitányi István (Fidesz) megérkezéséig dr. Dancsó Józsefnek (Fidesz),
Puch László (MSZP) dr. Veres Jánosnak (MSZP),
Dr. Szekeres Imre (MSZP) Boldvai Lászlónak (MSZP).

Meghívottak részéről:

Hozzászólók:

Banai Péter Benő, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára
Baross Gyula igazgatóhelyettes (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság)

Megjelent:

Nagy Attila vezérigazgató-helyettes (Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap)

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm a képviselőtársaimat, a bizottság mai ülését megnyitom.

A napirend elfogadása

Az elsőként kiküldött napirend kiegészült egy másikkal. Mint látják az új napirendi ajánlást, két ügy megvitatására kell sort kerítenünk.

A jelenléti ív szerint határozatképesek vagyunk.

Megkérdezem a bizottságot, egyetért-e az általam kiküldött meghívóban szereplő napirendi pontokkal. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság többsége a napirend tárgyalásával egyetért.

A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

Köszöntöm Banai Péter helyettes államtitkár urat, az 1. napirendi pont előadóját. Megkérdezem tőle, hogy kíván-e szóbeli kiegészítést tenni a törvényjavaslatához. Ha igen, akkor máris öné a szó.

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ha megengedik, mint az előterjesztő képviselője röviden ismertetném a költségvetési törvény módosításának egyes elemeit.

Azt gondolom, hogy a módosítás legfajsúlyosabb, lehangsúlyosabb része az önkormányzati adósságkonszolidációból az ötezer főnél kisebb települések adósságkonszolidációs szabályainak szerepeltetése a 2012. évi költségvetési törvényben. A 2011. december 31-i információk alapján mintegy 96 milliárd forintnyi adósság átvállalására kerül sor, ennyi tehát az ötezer főnél kisebb települések adóssága. Ennek az adósságnak az átvállalására és tényleges kifizetésére törvény alapján még 2012-ben sor kell hogy kerüljön, mégpedig egy olyan mechanizmussal, amely értelmében a helyi önkormányzatoknak kell adatot szolgáltatni a Kincstár részére 2012. december 17-ig az adósság pontos összegéről, a Kincstár ezt összeveti, egyeztetni a hitelintézetektől rendelkezésre álló adatokkal, és 2012. december 28-áig effektíven sor kerül az adósságtörlesztésre. A technikai részleteket a Bankszövetséggel a kormányzat már elkezdte tisztázni, tehát tulajdonképpen megbeszélésre sor került a témában.

A teljesség kedvéért említettem meg, hogy a kormányzati döntéssel összhangban az ötezer főnél nagyobb települések esetén is egy részleges adósságkonszolidációra sor kerül. Ez a „részleges” jelző azt jelenti, hogy az adósság 40-70 százaléka kerülhet a központi kormányzat által átvállalásra. Ez effektíven 2013 első felében fog tudni lebonyolódni. E tekintetben a költségvetési törvény módosítása mindössze annyit tartalmaz, hogy a 2012. szeptember 30-án fennálló adósságelemekről szintén a Magyar Államkincstár részére 2012. december 17-éig kell az önkormányzatoknak adatot szolgáltatni.

A módosítás legfontosabb eleme tehát az említett adósságkonszolidációs szabálynak a szerepeltetése.

Ezen kívül a költségvetési törvény módosításának javaslata tartalmaz egy némileg könnyítő szabályt az állami vagyongazdálkodás területén. Az MNV Zrt. a vagyonpolitikáért és az államháztartásért felelős miniszter egyetértése esetén hitelt vehet fel, illetőleg adósságot keletkeztető értékpapír kibocsátására jogosult. *(Babák Mihály és Balázs József megérkeznek a*

bizottság ülésére.) Ezen kívül a módosítás 3. §-a a zöldberuházási rendszer keretében a szén-dioxid-értékesítésből származó bevételek egy részének felhasználására tesz javaslatot, egyszerűen fogalmazva a panelprogram forrásai bővíthetnek a szén-dioxid-kvóta értékesítéséből származó bevételek felével.

További módosítás, hogy az EMMI-fejezetben az úgynevezett szja-, személyijövedelemadó-kiegészítés megmaradt forrása átcsoportosítható. Itt azt kell tudni, hogy az egyházak részére történő egy százalékos adófelajánlásokat az állam kiegészíti. A 2011-es felajánlások kiegészítése effektíven 2012-ben történik, és a tényadatokból most már látjuk, hogy itt megmaradt mintegy 640 millió forint, ennek a felhasználása válik lehetővé a költségvetési törvény módosításával, és ez a szabad 640 millió forintos forrás átcsoportosítható és egyházi tevékenységgel összefüggő feladatokra felhasználható.

További módosítás, egyszerűsítés fogalmazódik meg a törvényjavaslat 5. és 7. §-ában, amikor is a Kossuth Lajos tér rekonstrukciója keretében, így a Steindl Imre-program keretében technikai módosítással lehetővé válik két előirányzat közötti átcsoportosítás, illetőleg a program 2014. évi befejezése érdekében kötelezettségvállalási lehetőség jön létre a törvénymódosítással. Megjegyzem, hogy itt természetesen a kötelezettséget vállaló és a lebonyolításért felelős Országgyűlés Hivatalával előzetes egyeztetésre sor került, és ezzel a technikai módosítással az Országgyűlés Hivatala egyetért.

Két további módosítást kell még elmondjak, amiket tartalmaz az idei költségvetési törvény módosítása. A fővárosi és megyei kormányhivatalok földhivatalai minden évben befizetést teljesítenek a központi költségvetés felé. A 2011. évi befizetést nem tudták a törvényben előírt mértékben teljesíteni a földhivatalok, azért, mert maguknak a földhivataloknak is kevesebb bevételük volt, ezért a földhivatalok által beszedett pénzt nem tudták továbbutalni a központi költségvetés részére, így itt egy tartozás maradt fenn. Ezt a tartozást törli a költségvetési törvény módosítása. Azért van itt szükség törvényi szabályozásra, mert követelésről lemondani csak törvényi rendelkezéssel lehet.

Ehhez hasonló kötelezettségmódosítás szerepel a benyújtott törvényjavaslat 8. §-ában. Itt egy OKM-rendelet szerinti informatikai fejlesztési feladatokra kapott forrás tekintetében módosul a kedvezményezett helyi önkormányzatok elszámolása. 275 helyi önkormányzatot és 11 nem állami intézményfenntartót érint az a szabály, hogy amennyiben az általuk kapott támogatással nem számoltak el határidőre, de a megkapott központi költségvetési forrást egyébként szabályszerűen használták fel, akkor nem kell a visszafizetést teljesíteniük. Még egy mondatot mondok, hogy érthetőbb legyen: a helyi önkormányzatok támogatást kaptak informatikai feladatokra, jelentős részük - azt gondolom, központi adminisztrációs hiba miatt is - nem számolt el határidőre a támogatással, és azoknak az önkormányzatoknak, amelyek szabályszerűen használták a pénzt, csak késve számoltak el a támogatással, nem kell visszafizetni a pénzt. Egyébként a hatályos szabályok szerint, ha föl is használták a pénzt, de nem számoltak el határidőben, akkor a fölhasznált pénzt vissza kellene hogy fizessék a központi költségvetés részére.

Ezek a benyújtott törvénymódosítás egyes pontjai. Amennyiben a módosítás kapcsán a tisztelt bizottságnak kérdése fogalmazódik meg, úgy értelem szerűen azokra igyekszünk válaszolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük a kiegészítést, államtitkár úr. Kinek van kérdése? *(Jelzésre:)* Veres képviselő úr.

Kérdések

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Az első kérdésem arra vonatkozik, hogy a benyújtott javaslat 2. §-a milyen

konkrét előkészített jogügyletre tartozik. Szerintem elég általános így a kérdés, hogy viszonylag egyértelmű lehessen a válasz.

A második kérdésem arra vonatkozik, hogy nem látok az előterjesztésben semmifajta sem utalást, sem célzott megfogalmazást arra nézve, hogy amikor az önkormányzati adósságvállalás folyamata zajlik, akkor bárki, bármely állami hatóság, szervezet kap-e arra nézve jogosítványt, hogy vizsgáljon ezen adósságon belül akár olyasmit, hogy mennyi ezen adósságból a fejlesztésre, mennyi a működésre felhasznált összeg. Ezek szerint a kormány nem tartja fontosnak akár más típusú, szakmai jellegű vizsgálatnak az elvégzését, hanem egy ilyen egyszerűsített eljárást kíván megvalósítani.

A harmadik téma, amelyet érintettem volna, a 7. §-ra vonatkozik, amely itt úgy van megfogalmazva, hogy „A Kossuth tér rekonstrukciójának megvalósítására az Országgyűlés fejezetet irányító szerv vezetője kötelezettséget vállalhat a beruházás 2014. évben történő befejezésével.” Ez egy olyan megfogalmazás, amelyben a „kötelezettséget vállalhat” kifejezés korlát nélküli kötelezettségvállalást tesz lehetővé. Egyetlen egy megszorítás, vagy ha úgy tetszik, egyetlen egy pontosítás van benne, hogy „a beruházás 2014. évben történő befejezésével”. Meg tudná indokolni, államtitkár úr, hogy vajon mire vonatkozik ez a 7. §? Mert tippek lehetnek, de igazándiból az indoklásból sem derül ki az pontosan, hogy ez a megfogalmazás milyen szándék megvalósítását segíti elő ebben a formában.

Azt hiszem, a kérdésekből egyelőre ennyi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kinek van még kérdése? *(Nincs jelzés.)* Nekem is van néhány kérdésem. Államtitkár úr, hányadik módosítása ez az ez évi költségvetési törvényjavaslatnak az ön ismeretei szerint? *(Közbeszólás: A kilencedik.)*

A másik kérdésem az, hogy nem gondolkozott-e azon a tárca, hogy a törvényben feltüntetett nemcsak a pénzforgalmi szemléletű hiányt, hanem az ESA-hiányt is. Ez a szent tehene úgymond a kormánynak, hogy ez a mutató három százalék alatt maradjon. Értem, hogy ez utóbbi most nem fog változni, hiszen államháztartáson belüli mozgások vannak, de a hiánymutató lényegesen nőni fog az én számításaim szerint. Kérdezem, jó-e ez, hogy majdnem százmilliárd forinttal lenne több a pénzforgalmi hiánya a módosítással a törvénynek. A kérdésem az, hogy nem lenne-e időszerű annak a fetiszizált - vagy hogy mondjam - mutatónak a bevétele a törvénybe, ami az EU-elszámolás szerinti hiányt mutatja.

A harmadik kérdésem pedig az - ez sem kötődik közvetlenül a törvényjavaslatához, de kötődik a problémához -, hogy a helyi önkormányzatok adósságelengedésével kapcsolatosan az éves pénzügyi beszámoló kormányzati ellenőrzése nem merült-e föl. Tudom, hogy ez nem az önkormányzatok kompetenciája, hanem a Belügyminisztériumé elsősorban, de ezzel együtt is kérdezem, mert nincs rendben ez a kérdés, hogy nem merült-e föl a helyi önkormányzatoknak nem csak a Kincstár felé történő elszámolása - az itt le van írva -, hanem a pénzügyi beszámolóknak az auditálása. Ez az én három kérdésem.

További kérdés? *(Jelzésre:)* Dancsó képviselő úr.

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan kérdésem lenne az államtitkár úrhoz, hogy az ötezer fő alatti települések esetében ez a menetrend világosnak tűnik, az ötezer fő feletti esetében pedig, ha jól értettem az államtitkár úr szavait, akkor a 2012. szeptember 30-áig fennálló adósságállomány alapján lenne ennek az adósságnak a rendezése megvalósítva. Ha jól értem, akkor az adott évi törlesztési kötelezettségnek a 40-70 százalékáig kerülhet bele majd a '13-as költségvetésbe az állami segítség. Mi van a szeptember 30. és az utána eltelt időszak között? Elég sok önkormányzatnak szeptember 30-a és december 31-e között törlesztőrészlete volt, kamat-, illetve tőketörlesztés. Az beleszámít ebben a vonatkozásban az adósságállományba,

vagy az már kikerül az adósságállományból? Nyilván ez befolyásolja vagy befolyásolhatja adott esetben az átvállalás tényleges összegét is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Még Nagy István úr is kérdez.

DR. NAGY ISTVÁN (Fidesz): Két kis kérdésem lenne, államtitkár úr. Az egyik, hogy az ötezer fő alatti településeknél mi a helyzet azzal az önkormányzattal, amely magánszemélynek tartozik, tehát nem bank felé áll fenn tartozása, hanem magánszemély felé van tartozása.

A másik dolog pedig: egy jelenségre szeretném a figyelmét ráirányítani, mégpedig arra, hogy azon önkormányzatok esetében, ahol a folyószámlahitel-szerződés most van folyamatban, a bankok egyáltalán nem akarnak szóba állni velünk ennek az adósságátvállalásnak a bizonytalansága végett, és ez nagyon komoly fenyegetettséget jelent az önkormányzatok számára. Nem is nagyon tudjuk, hogy mi lesz ennek a megoldása. Erre szeretnék egy javaslatot kapni öntől. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Következik Hoffman képviselő úr.

HOFFMAN PÁL (KDNP): Én tovább szeretném folytatni a kérdéseket azzal, hogy felhívom a figyelmet arra, hogy folyamatban lévő beruházásoknál vannak közbeszerzésben lebonyolított megkötött hitelek, amelyek a beruházás állapota miatt még nincsenek lehívva, és ezek biztos, hogy nem tudnak benne lenni a szeptember határidő miatt, vagy pedig egy részük lesz benne. Konkrét eseteink vannak, ahol egy kétmilliárdos hitelnek az 1,2-es része benne van, a másik nincs. Itt is van különbség, mert vannak a beruházások között olyanok, amelyek uniós pályázatok és a hitel saját forrást fedez, és van olyan, amit a település saját forrásból valósít meg teljes egészében. Azt gondolom, hogy az egyik esetben az önrészpályázatokkal kezelhető az ügy, és talán akkor nem a hitelkonszolidációban kell vagy lehet segíteni, a másik esetben pedig figyelembe kell venni a beruházás állapotához képest még esetleg a hitelállományt is.

ELNÖK: További kérdés Dancsó képviselő úrtól.

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Bocsánat, elnök úr, hogy megint szót kértem.

ELNÖK: Nincs semmi probléma.

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Egy kérdést teszek fel csak, mert Hoffman képviselő úr fölött egy nagyon fontos kérdést. Azon önkormányzatok vonatkozásában, amelyekre vonatkozott a május 1-jei kórház átadás-átvétel dolga, az a törvény arról szólt, hogy a kórházaknak biztosított hitelek vonatkozásában száz százalékos megtérítést fog majd az állam biztosítani az önkormányzatoknak, és ez az összeg eddig nem jutott vissza az érintett önkormányzatok számára. Ezt már még meg kellett volna hogy kapjuk, kapják. Ez az összeg ebbe fog belekerülni, vagy törvénymódosítás várható e vonatkozásban, hogy a 40-70 százalékos részbe tartozzon, vagy pedig ez hamarosan rendezésre kerül? A törvény ezt rég az állam kötelezettségévé tette volna az önkormányzatok vonatkozásában a kórházak átadása tekintetében.

ELNÖK: Köszönjük szépen, a kérdésekkel végeztünk. Jó sok kérdést kapott az államtitkár úr. Tessék válaszolni, ha megoldhatók a válaszok. Tessék!

Az előterjesztő válaszai

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. A kérdések sorrendjében haladva: Veres János miniszter úr a 2. § módosítására kérdezett rá. Valóban itt egy általános megfogalmazás szerepel. Hadd mondjak egy példát további konkrétumok nélkül, amely a Napi Gazdaság című újságban is megjelent. Az állam tulajdonában lévő Richter-részvények fedezete mellett sor került forrásbevonásra, - például ilyen jellegű forrásbevonásra nyílik lehetőség a törvénymódosítással. De ha túltekintünk Magyarországon, akkor azt láthatjuk, hogy számos európai országban is az állami vagyon fedezetével sokszor olcsóbban lehet forrást bevonni, mint azt a tagállamok államadósságkezelői végzik. Említhetem Ausztriát vagy sok más nyugat-európai országot. Ilyen jellegű forrásbevonásokat tesz lehetővé a módosítás, hangsúlyozom, csak úgy, hogy a két érintett miniszter, a vagyongazdálkodásért felelős miniszter és az államháztartásért felelős miniszter előzetes egyetértése biztosított.

A második kérdés kapcsán valóban egy egyszerűsített eljárásról van szó, ha úgy tetszik. Látni kell, hogy 1655 települési önkormányzat és 17 többcélú kistérségi társulás adósságának a száz százaléka kerül átvállalásra. Én azt gondolom, hogy 2012 végéig általános elvek és szabályok mellett kerülhet sor erre az adósságátvállalásra.

Itt azt is megemlítem, hogy azt gondolom, a kistelepüléseknél fontos, hogy ez 2012 végével megvalósuljon, hiszen a teljes adósságátvállalás háttérében az a feladatmódosulás van, amelyet a helyi önkormányzatok és a központ közötti feladatváltozás takar. Az önkormányzati finanszírozási rendszer átalakulásával számos feladat már átkerült a helyi önkormányzatoktól a központi kormányzathoz, 2013. január 1-jével ez a folyamat tovább folytatódik, a finanszírozás is változik, ergo logikus, hogy a feladatokhoz kapcsolódó adósság se a helyi önkormányzatoknál legyen, hanem kerüljön át a központi kormányzathoz.

A törvénymódosítás 7. §-a valóban egy általános felhatalmazást tartalmaz a Kossuth tér rehabilitációja kapcsán. Látni kell a keretet, hogy konkrétan milyen célra lehet kötelezettséget vállalni és milyen jellegű tevékenységre. Ezt a vonatkozó országgyűlési határozat tartalmazza. E tárgyban, a Kossuth tér rehabilitációja tárgyában van egy élő kormányhatározat, tehát azt gondolom, hogy a kormányhatározatban megjelölt fő célokra és az adott célhoz kapcsolódó beruházási költségek mértékéig vállalható kötelezettségvállalás.

Ami Nyikos elnök úr kérdéseit illeti: a mai sajtóban láttam, megjelent egy hír, hogy a kilencedik költségvetésitörvény-módosításra kerül sor. Azért azt hangsúlyozni szeretném, hogy ezek a módosítások nem mind a kormány által kezdeményezett módosítások voltak, illetőleg azt fontosnak tartom elmondani, hogy ha megnézzük az európai példát, akkor teljesen általános a többi európai uniós ország gyakorlatában is, hogy több alkalommal sor kerül a költségvetési törvény módosítására abban az esetben, ha az elfogadáskor nem látott, nem ismert feladatok megoldása azt szükségessé teszi.

Ami az európai uniós hiány szerepeltetését illeti, két dolgot hangsúlyoznék. Egyrészt az elnök úrnak tökéletesen igaza van abban, hogy a módosítás a költségvetési költségvetés hiányát növeli azzal az összeggel - ezzel a körülbelül 95-96 milliárd forintnyi összeggel -, ami a helyi önkormányzatok részére kifizetésre kerül, ugyanakkor a magyar elszámolásban is az államháztartási hiány mértéke nem változik, hiszen ami a központi költségvetésnél kiadás, az a helyi önkormányzatoknál bevétel, és nemcsak a magyar államháztartási hiány nem változik, hanem az európai uniós módszertan szerinti hiány sem. Az európai uniós módszertan szerinti hiánynak a költségvetési törvényben történő szerepeltetése azt jelentené, hogy az Országgyűlés behatárolja vagy meghatározza a központi szervek hiányát, a helyi önkormányzatok hiányát, illetőleg az úgynevezett kormányzati szektorba sorolt szervezetek hiányát, mint például a Magyar Televízió részvénytársaság, vagy a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő részvénytársaság.

Ezen kívül az uniós módszertan szerinti hiány rögzítésével azt is tudnunk kellene, hogy a tárgyév utáni év adóbevételei hogyan alakulnak, hiszen olyan módszertani korrekciókat kell végrehajtani a hiány számításakor, amelyek pontosan előre nem ismertek. Hadd mondjak egy tényt: a 2012-es hiány, európai uniós módszertan szerinti hiány meghatározásakor a 2013. január-februári áfavisszaütalásokat figyelembe kell vegyük. Az a mögöttes logika, hogy a 2013. év eleji áfavisszaütalások 2012. évi gazdasági eseményhez kapcsolódnak, ezért az európai uniós eredményszemléletben ezeket vissza kell könyvelni. Amit mondani szeretnék, az az, hogy természetesen a kormány - és azt gondolom, a mindenkori kormány - célja az kell hogy legyen, hogy a tervezéskor minél pontosabban kontrollálni lehessen az uniós módszertan szerinti hiányt, és célokat is célszerű megfogalmazni. Ezeket a célokat minden kormány a konvergenciaprogramjában, a stabilitási programjában rögzíti. Az, hogy a költségvetési törvényben is rögzítésre kerüljön ez a hiánycél, biztos, hogy további jogszabály-módosítási lehetőségeket vonna maga után. Erre a kormány még nem tett javaslatot, de arra igen, hogy a stabilitási törvény értelmében a kontrollmechanizmusokat működtesse. Egyszerűen a válaszom talán az, hogy a jelenlegi rendszerben az uniós módszertan szerinti hiányt nem biztos, hogy célszerű szerepeltetni a törvényben - egy csomó dolog nem is függ a kormánytól -, viszont hogy a kontroll minél erősebb legyen, azt a stabilitási törvényben rögzítettük. Van egy-két tényező, például az áfavisszaütalás, amit kontrollálni sem lehet, és amelynek a tárgyév utáni év első hónapjainak az összege a tárgyévi uniós szemlélet szerinti hiányt is meghatározza. Elnézést kérek, elnök úr, hogy ha kicsit hosszasan és talán bonyolultan válaszoltam, de úgy gondolom, hogy az egész kérdéskör eléggé bonyolult.

A helyi önkormányzatok gazdálkodása és ellenőrzése kapcsán: az ellenőrzési rendszer többszintű, így a Magyar Államkincstár ellenőrzi a központi kormányzat által nyújtott forrásokat, az Állami Számvevőszék ellenőrzi a helyi önkormányzatok gazdálkodásának egy részét. Hogy a helyi önkormányzatok gazdálkodása minél feszesebb legyen, és például az adósságátvállalás után ne kerüljön sor az adósság felhalmozására, azt a stabilitási törvény szerinti korlátok, a helyi önkormányzatokról szóló törvény szerinti korlátok tartalmazzák, valamint a kormány tervezi az említett jogszabályok további módosítását az említett cél, vagyis az önkormányzati adósság ismételt növekedésének meggátolása céljából.

Azt tenném még hozzá ehhez a ponthoz, hogy a Költségvetési Tanács nyilvános véleményében azt szerepelteti, hogy egyetért a 2012-es költségvetési törvény módosításával, ő is úgy gondolja, hogy ez a módosítás az európai uniós módszertan szerinti hiányt és adósságot nem érinti, de a Tanács véleményében arra is tesz javaslatot, hogy az adósság további növekedését meggátoló jogszabály-módosításokra kerüljön sor. A Költségvetési Tanács ezen véleményére a kormány a benyújtott javaslatban úgy reagál, hogy ezzel egyetért, tehát várható, hogy a témában további jogszabály-módosításokat fog megfogalmazni a kormány.

Dancsó József képviselő úr kérdése tekintetében, hogy az ötezer főnél nagyobb településeknél valóban a 2012. szeptember 30-ai adósságállomány kerülne-e átvállalásra: a 40 és a 70 százalék közötti mértékek csoportosítva lennének 40, 50, 60, 70-es szint szerint, attól függően, hogy a helyi önkormányzatok helyi iparüzési adóból származó bevétele hogyan alakul. Nagyon egyszerűen fogalmazva, ahol sok helyi iparüzési adóbevétel van, ott 40 százalékos lehet az adósságátvállalás, ahol kevés, ott 70, és a két szélső érték között lennének meghatározva a mértékek.

Arra utalt Hoffman képviselő úr is, hogy a szeptember 30-ai elvárás azt jelenti, hogy a szeptember 30. után keletkező adósságelemeket nem vállalná át a kormány. Az, amit Hoffman képviselő úr említ és amire Dancsó képviselő úr is utalt, egy valós probléma, de egy határidőt szabni kell, hogy mikori állományt vállalja át a kormány. Ez a javaslat szerint szeptember 30-a lenne, a szeptember 30-a után keletkezett adósságot nem vállalná át a kormányzat.

A Dancsó képviselő úr által fölvetett kérdés, az egészségügyi intézményekhez kapcsolódó adósság valóban egy élő probléma. Szükség lesz még a kérdésben törvénymódosításra, és külön lesz kezelve az egészségügyi adósság átvállalása a most ismertetett folyamattól.

Itt térnek vissza Hoffman képviselő úr és Nagy István képviselő úr kérdéseire. Arra, hogy a magánszemélyektől fölvetett hitelt vagy adósságot átvállalja-e az állam, a válasz az, hogy a gazdasági stabilitási törvényben szereplő kölcsönről, hitelviszonyról van szó, akkor igen, magánszemélyektől fennálló kölcsönt, hitelviszonyt is átvállal az állam. Nevesítve van, hogy a stabilitási törvény 3. § (1) bekezdés a)-c) pontja szerinti adósságelemeket vállalja át az állam, függetlenül attól, hogy a hitelező ki volt. A szállítói tartozásállomány nem kerülne átvállalásra. A gazdasági stabilitásról szóló törvény 3. § (1) bekezdés a)-c) pontjában definiált kölcsön- vagy hiteljogviszonyon, hitelviszonyt megtestesítő értékpapíron, továbbá váltókibocsátáson alapuló tartozások kerülnek átvállalásra, függetlenül attól, hogy ki a hitelező személye. Azt gondolom, itt az a lényeges, hogy a szállítói tartozások nem kerülnek átvállalásra, és az ötezer főnél kisebb települések esetén december 17-éig kell adatot szolgáltatni, és a végtörlesztésre december 28-áig kerül sor, továbbá az említettek szerint az ötezer főnél nagyobb településeknél pedig a 2012. szeptember 30-án fennálló adósságállomány kerül átvállalásra.

Hoffman képviselő úr még egy nagyon lényeges dologra, az európai uniós támogatások, programok kérdésére irányította rá a figyelmet. A benyújtott törvényjavaslat azt tartalmazza, hogy az adósságátvállalás nem vonatkozik az Európai Uniótól vagy más nemzetközi szervezettől elnyert támogatás előfinanszírozására felvett hitelre. Talán nem pont erre vonatkozott a kérdés, de lényegesnek tartom azt kiemelni, hogy ha egy helyi önkormányzat meg fog kapni európai uniós támogatást a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségtől - hogy mondjak egy példát - vagy a hozzá tartozó közreműködő szervezettől, és még nem kapta meg ezt a forrást, de ennek a forrásnak az előfinanszírozására hitelt vesz fel, akkor ezek a hitelek nem kerülnek átvállalásra, hiszen ha átvállalná az állam, akkor a támogatással már kétszeres forrásjuttatásra kerülne sor. Ettől független kérdés az, hogy az uniós programokhoz kapcsolódó önerőnek mi lesz a sorsa. Ha önerőre vette fel a hitel az ötezer főnél kisebb település, akkor magának az önerőhitelnek az átvállalására sor kerül, ha önerőre még nem vett föl hitelt, akkor a meglévő úgymond önerőt könnyítő lehetőség, a Belügyminisztérium kezelésében lévő önkormányzati önerőalap az, amely segítséget nyújthat az önerő finanszírozásában. Hogy világos legyen: az önerő átvállalásra kerül, a nem önerőhöz kapcsolódó többi központi támogatás előfinanszírozására fölvetett hitel pedig nem kerül átvállalásra.

Remélem, hogy ezzel válaszoltam a kérdésekre.

Észrevételek

ELNÖK: Köszönjük a válaszokat, államtitkár úr. Ki kíván a vitában részt venni? Megnyitom a vitát. *(Jelzésre:)* Veres képviselő úr.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Az államtitkár úr hivatkozott a Költségvetési Tanács nyilvános állásfoglalására. Én ebből két mondatot szeretnék mindössze idézni. Az első: „Ezért a Tanács szükségesnek tartja, hogy a törvénymódosítás az országvédelmi alap végleges zárolására is tartalmazzon rendelkezést.” A második mondat: „Olyan rendszerszintű intézkedéseket tart szükségesnek, amelyek erősítik az önkormányzatok felelős gazdálkodását, és a megváltozott kockázatokra is tekintettel a hasonló helyzetek ismétlődését kizárják.”

Azért olvastam fel ezt a két mondatot, mert a második mondatra a törvényjavaslat indoklásában kitér a kormány, amikor is a 8. oldalon az általános indoklás utolsó mondatában

azt írja, hogy a finanszírozási rendszer végső formájának kialakításán, ennek keretében az eladósodottság megakadályozását segítő további szabályozás kidolgozásán dolgozik. Szóban lényegében ugyanezt mondta itt az államtitkár úr. Ha lehetséges lenne, szeretném, ha a reagálásban több konkrétum is elhangzana ezzel kapcsolatban, azaz hogy pontosan mit jelent az, hogy a további szabályozás kidolgozásában elgondolások fogalmazódtak meg.

A másikat pedig azért idéztem, mert úgy tűnik, hogy a kormány a Költségvetési Tanácsnak ezzel a javaslatával nem foglalkozott, vagy ha foglalkozott, akkor elvetette a Költségvetési Tanácsnak ezt a javaslatát, hiszen a benyújtott indítványban nem szerepel erre vonatkozóan kormánykezdeményezés, legalábbis ahogyan én ezt eddig értettem.

Az elhangzottakkal kapcsolatban pedig a következő megjegyzéseim lennének. Tudom, hogy az újság kilencet írt, de lehet, hogy több a módosítások száma, mert mi már többet számoltunk meg az eddigiek során, éppen abból kiindulva, hogy nemcsak kormány-, hanem képviselői kezdeményezésű módosítás is történt ebben az évben. Miután szám nem hangzott el az államtitkár úrtól, én kíváncsi lennék, hogy a költségvetésért felelős emberek mennyit tartanak nyilván erre az évre.

A második megjegyzésem pedig arra vonatkozik, hogy én nagyon nehezen tudom azt elfogadni, ami a 2. § kapcsán elhangzott indoklás volt, nevezetesen hogy az állami vagyon fedezetével történő forrásbevonásra nyílna ilyen módon lehetőség. Én kifejezetten az átláthatóságot korlátozó körülménynek gondolom azt, ha ez a felhatalmazás bekerülne a törvénybe, tekintettel arra, hogy eddig meglehetősen egyértelmű egyrészt feladatmegoldás volt, másrészt együttműködés volt a Nemzeti Bank, a kormány és az adósságkezelő között ezekben az ügyekben. Én magam úgy gondolom, hogy egy ilyen általános érvényű felhatalmazás, még ha képviselőtárs miniszter egyetértéséhez is van kötve, de mégis általános érvényű felhatalmazás kifejezetten a nehezebb áttekinthetőséget fogja majd szolgálni - és akkor óvatosan fogalmazok, anélkül, hogy minősítenék -, általam nem ismert, tervezett tranzakciókat, amit majd ez a törvényi felhatalmazás majd lehetővé fog tenni.

Sem a törvényjavaslat, sem a most elhangzott indoklás számomra nem teszi érthetővé a két időpont különbségét. Szakmailag azt még csak értem is, hogy a kormány eltérő módon kezeli kérdést, bár nem lélekszámtól kellene függővé tenni természetesen az eltérő kezelést, hanem sokkal inkább adóerőhöz képest kellene differenciáltan meghatározni a kérdést. *(Babák Mihály: Az ötezer fő felett van az adóerő-képesség.)* Azt én értem, de mondjak neked olyan ötezer alatti települést, amelynél indokolt lenne az adóerő-képesség figyelembe vétele? *(Babák Mihály: Biztos van.)* Köszönöm. Van klasszikusan néhány olyan település Magyarországon, ahol alacsony lélekszám mellett igen magas helyiadó-bevételeket realizál különböző okokból. Ezek általában olyan speciális erőforrások, amelyek a településen vannak, aminek eredményeképpen egy nagyon magas bevétel keletkezik. Nyilván erre létezik egy olyan válasz, nem tudom, hogy valóságos-e szakmailag, de lehetséges egy olyan válasz, hogy ezen településeknek viszont egyáltalán nincs hitelük. Mert ha ez a válasz rá, akkor az egy lehetséges dolog. Sem az indoklás, sem az eddigi érvelés erre nem terjedt ki *(Babák Mihály: De ez a válasz rá.)*, mivel ez még nem hangzott el. Ha ez elhangzik, akkor az egy más dolog. Én azt nem néztem meg, hogy pontosan így van-e minden településnél, hogy egyiknek sincs hitele, de lehetséges válasz lenne.

Egyébként én nem látom azt a szakmai okot, amely indokolttá teszi, hogy ötezer lélekszám alatti települések esetén egy előremenő dátumú adósságállományt fog rendezni a költségvetés, hiszen egy decemberi dátum szerepel az előterjesztésben - ha jól emlékszem, december 12-e -, az ötezer lélekszám fölötti településeknél pedig egy mögöttünk lévő dátum szerepel. Én önmagában problémásnak látom a december 12-ét, ami egy előre menő dátum, hisz az én ismereteim szerint, ha hasonló akcióra sor került Magyarországon, hogy a költségvetés magára vállalt bármit is, akkor egy lezárt időszak tényadatához viszonyítottan vállalta magára, most pedig, ha elfogadja az Országgyűlés ezt a törvényjavaslatot, akkor egy

előttünk lévő, majdani állapotnak a költségvetésből történő rendezése történik meg a törvény elfogadásával. Én ezt önmagában is problémásnak látom. Nem vitatva azt, hogy természetesen mindenki nagyon felelősen és nagyon becsületesen áll mindenfajta ilyen kérdéshez, én nem látom azt, hogy miért kell előre menő dátumot szerepeltetni ebben az esetben, hiszen ha azt akarnánk, hogy az ezt követő, korábban megvolt kötelezettséghez kötődő járulékos költségeket vállaljuk át, akkor ennek más a megoldása. Erre én most azt mondom, hogy létezik olyan megoldás, hogy a szeptember 30-ai állapotnak megfelelően, de természetesen az év végéig felmerülő költségek átvállalására kerül sor az ötezer fő alatti települések esetében is, meg majdan arányosan az ötezer fő feletti települések esetében is. Én ennek a fajta időbeni hatálynak a megkülönböztetését jelenleg nem látom szakmailag megindokoltnak. Nincs az indoklásban sem utalás erre vonatkozóan, és eddig még én egyetlen egy nyilatkozatban sem láttam, de most sem hallottam erre vonatkozóan olyan szakmai érvet, amely alapján el kellene menni mellette szó nélkül, ezért hozom szóba.

Az elnök úr egyik kérdéséből és a válaszból következően szerintem egy dolog még nincs kimondva, hogy kíván-e a kormány bármifajta intézkedést kezdeményezni annak érdekében, hogy az átvállalt adóssággal kapcsolatos bármilyen ellenőrzésre utólag sor kerüljön. Ha jól értettem, nem vagyok biztos benne, hogy jól értettem, de az elnök úr egyik kérdése ugyan nem kimondva, de arra vonatkozott, hogy itt nyilvánvalóan célszerű egy ekkora nagyságú pénzátvállalás esetén megvizsgálni, hogy miért, hogyan, - most nem csak az összetételre mondom, hanem a keletkezéssel kapcsolatos körülményekre is. Azt gondolom magamban, hogy minimum két olyan állami szervezet van, amely ebben illetékes lehet (*Babák Mihály: A KEHI meg az Állami Számvevőszék.*), természetesen, Misi, így van. Kimondta Misi félhangosan, hogy a Számvevőszék és a KEHI. Miután nem látok erre nézve kormánykezdeményezést, ezért azt javaslom, hogy minimum foglalkozni kellene ezzel a gondolattal a kormánynak, nekünk pedig, az Országgyűlésnek nagy valószínűséggel mérlegelni kellene azt, hogy a Számvevőszéket mint az Országgyűléshez kötődő intézményt ebben a dologban a jövő évi ellenőrzési programjának az összeállításánál legalábbis biztassuk arra, hogy ezt a kérdéskört tekintse át, és csináljon róla egy komplex ellenőrzést. Szerintem megkerülhetetlen kérdéstről van szó.

Az államtitkár úr nem mondta, csak azt, hogy a szállítói tartozásállományt nem vállalják át, azt nem mondta, hogy a szállítói tartozásállománnyal mit kezdjenek azok az önkormányzatok, amelyeket pénzügyintézetek nem minősítettek hitelképesnek. Néhány olyan önkormányzatot fel tudok most kapásból sorolni, csak nem akarom a települések rossz hírét kelteni, amelyeket különböző okokból - és most nem azt akarom mondani, hogy a bejelentett majdani intézkedések miatt, hiszen Hoffman úrtól elhangzott, hogy ezzel kapcsolatban vannak érdekes pénzügyintézeti hozzáállások -, de egyáltalán az elmúlt hónapokban, mondjuk, egy bank már nem tartotta hitelképesnek, ebből következően van felhalmozott szállítói tartozásuk. Ahogyan az önkormányzatok ezt megélik, nem tudnak annyi pénzt kapni a 6/3-as utód előirányzatából, hogy ezt a szállítói tartozást rendezni tudják. Ebből következően a települések jövőre várható költségvetési bevételeihez képest számottevő nagyságú szállítói állomány lesz ezen településeknél. A számottevő nagyság azt jelenti, hogy több tíz százalékpontos arányú a jövő évi várható bevételeihez képest, hiszen minden települési önkormányzatnál lényegesen kisebb bevételekkel kell számolni ebben az évben. De adott esetben az ebben az évben felmerült intézményi villanyszámla-, gáz-, és nem akarom még mondani, hogy milyen jellegű tartozások számláinak kifizetése eléggé bizonytalanná válik a mostani helyzetben, ha így nézzük. Azaz erre vonatkozóan van-e a kormánynak bármifajta elgondolása, javaslata? Sajnos nem elég az, amit ebből az immáron nem objektív, hanem szubjektív módon biztosított előirányzatból az önkormányzatok az eddigiek alapján kaphattak és a gyakorlat szerint kaptak.

Számomra abban az esetben lenne kielégítő az államtitkár úrnak az én kérdésemre elmondott válasza a Kossuth térre vonatkozó paragrafust illetően, ha bekerülne a törvénybe az a megkötés, amely azt mondja - és akkor itt idézném a paragrafust -, hogy „a Kossuth tér rekonstrukciójának végrehajtására az Országgyűlés fejezetet irányító szerv vezetője kötelezettséget vállalhat a beruházás 2014. évben történő befejezésével”, és a mondat folytatódna azzal, amit az államtitkár úr elmondott, hogy a nem tudom megmondani, milyen számú határozatban szereplő kiadási előirányzatokon belül. Magyarul, ennek a pontnak a mostani olvasata nem tartalmaz felső korlátot, ezért azt gondolom, hogy mindenképpen szükséges lenne annak meghatározása, hogy mi az az érték, amely értékhatáron belül kellene ezt a bizonyos kötelezettségvállalási lehetőséget lehetővé tenni immáron törvényi pontban is rögzítve. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Puskás alelnök úr kér szót.

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én csak egyetlen gondolatra szeretnék reagálni, amit Veres képviselő úr elmondott, miszerint az ÁSZ-nak és a KEHI-nek vizsgálatokat kellene folytatnia a tekintetben, hogy miért is történt meg az önkormányzatoknak az ilyen mértékű eladósodottsága, vagy más megközelítésben, miért is vettek fel ilyen nagy mennyiségű, nagy mértékű hitelt az önkormányzatok. *(Babák Mihály: És ki a felelős.)* Én azt gondolom, hogy nem kell ezért rászabadítani az önkormányzatokra se az ÁSZ-t, se a KEHI-t, egyrészt mert az ÁSZ folyamatosan vizsgálja az önkormányzatokat, folyamatosan jelentéseket készít az önkormányzatok működéséről, sőt, összegző jelentés is a rendelkezésünkre áll, amit éppen ebben az évben készített az ÁSZ.

Amit ebből az összegző jelentésből mindenki érzékelt, és a saját tapasztalatából, mondhatnám, a saját bőrén is, miszerint különösen 2006-ot követően drámai módon történt forráskivonás az önkormányzatok költségvetéséből, ezt visszaigazolja a jelentés. Hiszen láthatjuk, hogy jelentősen 2007-2008-ban növekedett az önkormányzati rendszer adósságállománya, következésképpen nyilvánvalóan az önkormányzatok szerették volna legalább megfelelő szinten ellátni a feladataikat, azonban azokból a központi költségvetési forrásokból, amelyek folyamatosan csökkentek, nem tudták, ebből következően hitelfelvételhez, illetve kötvénykibocsátáshoz folyamodtak. Ezért történt meg az önkormányzati rendszer drámai eladósodása. Azt gondolom, hogy kár lenne, ha a ma született bárány naivitásával néznénk a történetre, és kart karba öltve mondanánk, hogy akkor pedig jól meg kell vizsgálni, hogy mi is történt, a felelősöket pedig felelősségre kell vonni, hiszen egészen pontosan ismerjük a történeteket, egészen pontosan tudjuk, hogy miért zajlott le ez a folyamat.

Az pedig, ami most történik, azt gondolom, hogy minden önkormányzatnak a levegőhöz jutását jelenti, ez pedig az átvállalás a kormány, illetve az állam részéről. Azt hiszem, nagyon jó, hogy ez megtörténik, és az utolsó pillanatban történik meg. Alapvetően itt éppen az ellenkezőjét teszi a mostani kormány, mint az előző kormányok tették, mert nem megfojtja az önkormányzatokat, hanem levegőhöz juttatja. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. További észrevétel? *(Jelzésre:)* Veres képviselő úr.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tekintettel arra, hogy Puskás képviselő úr az én hozzászólásomra reagált, azt gondolom, viszontreakcióra sor fog kerülni. Képviselő úr, az érvelésének akkor lenne igaza, ha egy másik, teljesen nyilvánvaló, teljesen közismert, teljesen a köz nyilvánossága előtt mindenfajta részletében ismert folyamat esetén az önk többsége nem próbált volna mindenfajta vizsgálóbizottságot a parlamentben indítani, nem próbált volna büntetőjogi kategóriákkal fenyegetni, nem próbált volna közpénzt nem

sajnálva, nem kímélve mindenfajta lehetséges módon olyan vizsgálatokat kezdeményezni (*Babák Mihály: Nektek is volt Killeretek. - Balázs József: Keller. - Babák Mihály: Rosszul mondtam.*), még egyszer mondom, kezdeményezni és elkölteni a közpénzt, amelynek a végeredménye mindenki számára nyilvánvaló volt, hiszen közismert tényekről van szó. Semmifajta új tény, semmifajta új ismeretet sem ennek a bizottságnak az albizottsága, sem az alkotmányügyi bizottság ezzel megbízott albizottsága az elmúlt két évben felszínre nem tudott hozni, megállapítást nem tudott tenni.

Ráadásul, képviselő úr, még a megfogalmazása is árulkodó: nem kell rászabadítani az önkormányzatokra az ellenőrző szervezeteket. Én nem beszéltem ilyenről, én csak azt mondtam, hogy érdemes lenne megvizsgálni. Azért mondom, hogy érdemes lenne megvizsgálni, mert meggyőződésem szerint ami Magyarországon lezajlott az elmúlt években, annak minimum létezik egy olyan olvasata is - lehet, hogy más is, de minimum egy olyan olvasata létezik -, hogy miközben az önök szóhasználatával élve úgymond megszorítások történtek Magyarországon az elmúlt években, amikor nem önök kormányoztak, eközben az önkormányzati rendszeren belül bizonyosan nem volt olyan gyors az alkalmazkodás a szűkülő forrásokhoz, mint amilyen módon indokolt lett volna az alkalmazkodás. Én csak ennyit merek mondani a jelen helyzetben.

Hosszabban kéne vizsgálni - tudok néhány konkrét példát is mondani, ha szükséges -, és azt gondolom, hogy ennek a tanulságát érdemes lenne levonni. Ugyanis az nem megy, hogy önök, akik fideszesként önkormányzatok vezettek, és eladósodtak ezek az önkormányzatok, jól végezték a tevékenységüket, mások, akik nem önkormányzatok vezettek, és ott van adósságnövekedés, azok pedig nem jól végezték a tevékenységüket. Sőt, ha ezek a mások megpróbálkoztak kiadáscsökkentéssel, akkor az létnyomorgató megszorítás volt, ha az olyan önkormányzatok pedig, amelyek fideszes vezetésűek voltak, annak érdekében, hogy kikerüljék, elkerüljék ezeket a bizonyos kiadáscsökkentő intézkedéseket, hiteleket, kötvényeket vagy bármilyen más pénzügyi finanszírozást vettek igénybe, azok pedig helyes tevékenységet folytattak.

Én csak azt akarom mondani, hogy létezik egy kettős mérce jelen pillanatban, és ezt a kettős mércét érdemes lenne úgy helyre tenni, hogy lehetőleg megmaradjunk a szakmai körülmények vagy a szakmai minimum szintjén. Ezért mondtam azt, hogy meggyőződésem szerint indokolt lenne legalább a belső tartalmat megnézni. Amit az ön hozzászólására mondott válaszomban elmondtam, természetesen továbbment azon, mint az első megjegyzésem volt, hiszen azt gondolom, hogy nemcsak a fejlesztésre és működésre felvett hitelarányt érdemes megvizsgálni, hanem ezen túl még mást is érdemes vizsgálni. De miután ön ebben a kérdésben úgy nyilatkozott, hogy nem szabad, nem kell rászabadítani az önkormányzatokra az ilyen típusú ellenőrző hatóságokat, ezért számomra elég nyilvánvaló az, hogy mi lesz a végeredménye ennek a javaslatnak.

Most csak azt tudom mondani, hogy pedig nyugodtan lehetne vállalni mindenkinek a saját működési körében meghozott döntéseiért a felelősséget. Nem hiszem, hogy ennek kapcsán a politikai konklúziókon túlmenően olyan dolgoktól kellene bárkinek is félni, hogy vajon hova lett fölhasználva a nagyon jelentős összegű pénzek egy része, nem gondolom, hogy fölmerülne ennek kapcsán bárki személyes gazdagodásának a vitatása, és nem gondolom, hogy fölmerülne ennek kapcsán bárki személyes alkalmatlansága. A meg nem hozott döntésekről, ennek közgazdasági hatásairól ugyanakkor egy korábbi bizottsági ülésen a bizottsági elnök úr nagyon érdekes okfejtést tett itt, és szerintem ez is nagyon érdekes vagy tanulságos lehet adott esetben.

Azért mondom tehát, hogy ha már egy ilyen döntés születik Magyarországon, márpedig születik, ez nyilvánvaló, akkor ezt a döntést szerintem olyan körültekintéssel kellene megnézni, amelyben ez a része is legalább megnézésre, megvizsgálásra, minősítésre kerülhetne. Ha önök ezt nem akarják, akkor ez szívük joga, természetesen többségben vannak.

Ilyen értelemben minden további nélkül megvan az a lehetőség, hogy ezt elkerüljék, de hogy föl se merüljön ebben a vitában, azt én egy súlyos hibának tartottam volna, éppen ezért gondolom, hogy föl kell merüljön ez a kérdés. Köszönöm a figyelmüket és a türelmüket. *(Vágó Gábor távozik az ülésteremből.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Balla képviselő úr kért szót.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért most nem állom meg, hogy néhány pontban ne próbáljam pontosítani Veres képviselő urat. Egyrészt egy önkormányzatnak sosem volt olyan lehetősége, mint egy kormánynak, marha egyszerű oka van, hogy miért nem: például nem hoz törvényt. Az, hogy az önkormányzati szférában egyébként mikor, mire, mennyit kell fordítani, jórészt nem az önkormányzat saját döntésén, hanem azokon a törvényeken múlik, amelyek az önkormányzatok és az önkormányzatok területén működő intézmények működését meghatározzák.

Önökkel nemcsak az volt a baj, tisztelt képviselő úr, hogy elvettek pénzt az önkormányzatoktól minden évben és folyamatosan, hanem az volt a probléma, hogy ezzel párhuzamosan pedig nem alakítottak ki egy olyan működési rendszert, ami lehetővé tette volna az önkormányzatok számára a hatékony, gazdaságos működést. Ezt lehetett nyomon követni gyakorlatilag 2002-től kezdve. Mindannyian pontosan emlékezhetünk az első nagy akcióra, amit utána nem követett le az, hogy az állam jótállt a saját döntéséért és a saját választási ígéretének betartásáért, és nem ott indult el valójában az önkormányzati adósság, de ott kezdett el drasztikusan nőni az önkormányzatok hitelfelvétele.

A másik, amire szeretném a képviselő úr figyelmét felhívni, hogy azt mondta, hogy kettős mérce van. Ez igaz, csak nem úgy, ahogy ön gondolja. Mert az egy kettős mérce, hogy minekutána önök mindazt elmulasztották megtenni, amit egyébként, ha már azt a döntést hozták, hogy az önkormányzatok finanszírozását drasztikusan évről évre csökkentik, legalább melléteszik a feladatcsökkentést vagy a feladatracionalizálást is, ezzel párhuzamosan most, amikor Magyarország újjászervezése folyik, például az oktatás- és egészségügyben egy hatékonyabb, jobb gazdálkodás kialakítása folyik, érdekes módon éppen ezt az ön frakciója nem támogatja. Na, ez a kettős mérce, tisztelt képviselő úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Babák képviselő úr is szót kért, de mielőtt neki szót adnék, még egy megjegyzést hadd tegyek én is, és majd esetleg erre is reagálhat Babák képviselő úr.

Az egyik kérdésem kapcsán szóba került a helyi önkormányzatok ellenőrzése, és bevallom őszintén, nagy tisztelője vagyok az államtitkár úrnak, de erre a kérdésemre nem adott kielégítő választ. A másik kettőre igen, szakmai szempontból, de nem kívánom ezzel most már fárasztani, hiszen a probléma valójában a másik tárcához tartozik. Nevezetesen én azt kérdeztem, hogy a helyi önkormányzatok éves pénzügyi beszámolójának az auditálására vonatkozólag van-e a kormánynak valami elképzelése. Itt reagálok Babák képviselő úr közbeszólására, hogy ezt sem a KEHI, sem az ÁSZ nem végzi, és a helyzet annyival rosszabb, mint bármikor korábban, hogy most ár ott sem kötelező könyvvizsgálót megbízni, ahol eddig kötelező volt, például Szarvas városában. Én azt elhiszem, hogy egy értelmes polgármester ezek után is fel fog kérni könyvvizsgálót, hogy auditálja a pénzügyi beszámolót, mert vagyongozgások vannak. A vagyon hitelesítése, megállapítása nagyon fontos. A kincstári ellenőrzés a vagyont nem ellenőrzi, csak a támogatásokat vica versa. Ezt akarom csak rögzíteni, hogy ez a kérdés megoldatlan, és nem is ennek a tárcának a feladata, hanem a Belügyminisztériumé, vagy végső soron a kormányé. Ezt akartam hangsúlyozni.

Babák képviselő úr, tessék!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Én nem kívánom a vitát elnyújtani, tisztelt bizottság, tisztelt államtitkár úr, de úgy gondolom, Veres képviselőtársam mondott egy-két dolgot, amelynek van is tartalma, meg van igazságtartalma. De azért hozzá kell tenni azt, hogy az alkalmazkodás furcsa dolog, ugyanis amikor önök kivontak az önkormányzati rendszerből törvényi kötelezettségeket annak finanszírozásából, tehát a feladat maradt, viszont a pénz csökkent, vagy magasabb bért rendeltek mellé, ez a folyamat 2003. január 1-jén kezdődött el. Az ehhez való alkalmazkodás kétpólusú lehet, egyszer valaki érdeksérelmek mellett szolgáltatásokat szüntet meg vagy visz alacsonyabb szintre, és akkor körülbelül az egyenleg közelében van, vagy pedig, miután kicsi, és nincs lehetősége - mint ahogy fenn kellett tartani iskolát a kistelepüléseknek -, eladósodott. Tehát nem mindenhol kérhetjük számon az alkalmazkodást.

Nézze, Veres képviselő úr, én tudom nagyon jól, hogy jó pár kezdeményezés elindult, többek között Lamperth Mónika miniszter asszony és az ön jóvoltából is, de ezeket megfűrták önök annak idején, amikor kormányoztak. Ezek között voltak racionális lépések, többek között az önkormányzati rendszerben, a kistérségben, tervezték az egészségügyet, de az elvetélt, és sorolhatnám még az ügyeket. Hisz önök is szóba hozták a rokkantnyugdíjat meg sok egyéb mást, ahol folyt az államháztartás pénze, és ezt most letagadják. Én úgy gondolom, hogy kár ezért. Egy biztos, hogy 2003. január 1-jén indult az önkormányzatok eladósodása.

Fontos kérdés, amit fölvetett az ellenőrzést illetően, amikor konszolidálni kívánja a kormány a településeket. Azt tudni kell, hogy számviteli adatok alapján fogják az ötezer fő alatti településeket konszolidálni, a többi település önkormányzatával pedig tárgyalásos alapon fogják rendezni. Ott kormánytagok vesznek részt a konszolidálandó összeg megállapításában. Nem tudom, a hírekből nem értesült-e róla, hogy melyik tárca melyik önkormányzattal fog tárgyalni és ki fog tárgyalni annak az összegnek az ellenőrzése és fixálása ügyében, amely a konszolidáció tárgya lehet. Úgyhogy ebben a kormány az ellenőrző szerepet magára vállalta, még az egyezség is benne foglaltatik, hisz úgy gondolom, hogy a 40-től induló különböző százalékok megállapításában azért vannak különböző adatok, amelyek figyelembe vehetőek.

Az auditálás. Tisztelt elnök úr, én úgy gondolom, hogy minden józan eszű önkormányzatnak és minden gazdasági társaságnak - de az önkormányzatról beszéljünk - józan érdeke az, hogy maga elé akár tükröt tartson, nézze meg a gazdálkodását, mert el kell tudnia számolni a polgáraival, el kell tudnia számolni az ellenzékkel, és egyáltalán magával is el kell tudnia számolni. Számunkra nem okoz sokkot az, hogy a törvény nem kötelez, továbbra is van auditálási megbízás, könyvszakértői megbízás, sőt mi több, még szupervíziókat is szoktunk alkalmazni, amikor is különböző ellenőröket rendelünk egy témához, külső szakembereket, akik autentikusak abban a kérdésben, hogy az elfogultságot mellőzzük ebből a dologból. Én úgy gondolom, hogy megérett az önkormányzatiság erre az önállóságra és felnőtt gondolkodásra. Nemcsak a jobbak teszik meg ezt, hanem általában mindenhol, ahol a helyi közvélemény ezt kiköveteli.

Úgy gondolom, hogy a most napirenden lévő 2012. évi központi költségvetés módosításáról szóló előterjesztést a Fidesz- és a KDNP-frakció támogatja, kérem, hogy tegyék meg önök is. Nem pejoratív, ha egy költségvetési törvény módosítása egy évben többször kerül napirendre, azért sem, mert úgy gondolom, hogy az a becsületes és tisztességes, ha az év közti körülményekben adódó változások egy adott költségvetési törvényben is perfektuálására, aktualizálásra kerülnek. Kérem, hogy mindenki támogassa a nemzetgazdasági miniszter által benyújtott, a központi költségvetés módosítására irányuló javaslatot. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Boldvai képviselő úr.

BOLDVAI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én sem tudom megállni szó nélkül. Említették a képviselőtársaim a kettős mércét. Az elmúlt időszakban, vagy az elmúlt években valóban azt lehetett hallani bizottsági ülésen és a parlamentben is az önök szájából, hogy amikor mi módosítottunk költségvetést, akkor az nem a becsületesség jelképe volt, amikor önök csinálják, az a becsületesség és az igazmondás jelképe.

De nem is emiatt kértem szót, hanem amiatt, amit Balla képviselőtársam említett. Én azt hiszem, teljesen jogos Veres képviselőtársam azon felvetése, ami arról szól, hogy mekkora mértékű államháztartáson belüli mozgás esetében logikus és elvárható, hogy azok a szervezetek, amelyek erre hivatottak, ennek az ellenőrzését, illetve a körülmények ellenőrzését hajtsák végre. Én behívtam az Állami Számvevőszék honlapját, és halvány emlékem volt róla egy sajtótájékoztató alapján, nem tudtam, hogy jól emlékszem-e, de igen, jól emlékszem, van egy 1282. számú állami számvevőszéki jelentés, amely az önkormányzati rendszer eladósodottságának, illetve adott esetben a kialakult helyzetnek a vizsgálatát végezte el, 2010-es zárással. A dologban azért is említtem a kettős mércé elkerülését, mert teljesen logikus, hogy ha önök ezt a döntést meghozzák 2012 végén, akkor nézze meg az Állami Számvevőszék 2011-12 folyamatait is, azokat a folyamatokat, amelyeket önök nekünk adresszálnak, hogy a mi időszakunkban hogyan és mint alakult, milyen döntések születtek, és ezek mit eredményeztek. Szerintem úgy helyes, tisztességes, hogy ha már ez a döntés megszületik, mármint a konszolidáció vagy az adósság átvállalása, akkor a 2011-es és '12-es évre is ebben a szakaszban az Állami Számvevőszék igenis végezze el azt a vizsgálatot, amely az önkormányzati alrendszer adósságpályájának bemutatását, adott esetben annak a kérdésnek a megvitatását is világos szakmai standardok mentén eldönti, hogy történt-e az önök kormányzása alatt is például olyan tétel, amely adott esetben feladat odaadását és nem megfelelő finanszírozást jelentett az önkormányzati alrendszernek. Történt-e ilyen? Nem kérünk mást, mint valóban a kettős mércé elkerülését. Szerintem az Állami Számvevőszéknek igenis ebben a két évben is ezek szerint a standardok szerint ezt a vizsgálatot el kell végeznie.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát lezárom. *(Jelzésre:)* Nem, Veres képviselő úr még szót kért.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Babák képviselő úrral sok kérdésben egyetértünk, az a különleges helyzet van most. Azt gondolom, hogy egy ilyen józan, higgadt hozzászólásban nem is nagyon marad vitánk egymás között.

Egyetlen egy ponton szeretnék csak egy óvatos megjegyzést tenni. Annak, hogy különböző minisztériumok fognak tárgyalni különböző önkormányzatokkal, én csak óvatosan örülök, mert én a normativitást jobban szeretem ebben a kérdésben. Nem tudom, hogy ez pontosan hogyan fog zajlani, nem látok erre nézve semmi leírást, csak azt tudom mondani, hogy én jobban örülnék annak, ha ez normatív lenne. Mindegy, hogy független, MSZP-s, fideszes, vagy bármilyen más pártállású önkormányzati vezetőről van szó, lehetőleg ne járjon senki extra jól, és ne járjon senki extra rosszul ezzel a tranzakcióval.

Ami miatt én az ellenőrzést szükségesnek tartom, csak emlékeztetőül: ha jól emlékszem, az elmúlt 22 évben Magyarországon talán összesen három ekkora volumenű tranzakció zajlott az államháztartás adósságátvállalásának ügyében. Az egyik biztos, hogy az MNB és az államháztartás közötti adósságügylet volt, szerintem nagyságrendileg ez...

ELNÖK: 1400 milliárd volt.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Az volt 1400 milliárd. Szerintem nagyságrendileg ez a következő, ha jól gondolom. Annak a vizsgálatát pártállásra való tekintet nélkül mindannyian szükségesnek gondoltuk akkor a parlamentben. Óriási vita volt még a vizsgálat elvégzését követően is arról, hogy annak a vizsgálatnak mi is a szakmai tartalma. A Számvevőszék és a parlament között is maradt függőben vita az emlékeim szerint.

Azt gondolom, hogy felelős gondolkodásra vall az, ha egy ekkora nagyságrendű, egy ekkora volumenű tranzakciónál egy hasonló jellegű vizsgálatot valamennyien szükségesnek tartunk. Anélkül mondom ezt, hogy azt gondolnám, hogy ez bárkit személyében ilyen vagy olyan módon érintene, de szerintem mi azért vagyunk ide megválasztva, hogy ezt a kérdést hasonlóképpen ítéljük meg.

Balla képviselő úr, egyetértünk az első megállapításban: a kormány és az önkormányzatok lehetőségei eltérőek, úgy mint a törvényalkotási lehetősége a parlamentnek, rendeletalkotási lehetősége a kormánynak és rendeletalkotási lehetősége az önkormányzatnak. Ebben nincs vita, nincs véleményeltérés közöttünk. Én csak azt mondom, hogy én személy szerint tudok mondani olyan önkormányzatot, amely erre a megváltozott helyzetre úgy reagált, hogy majd ki fognak menteni bennünket, és vette fel a hitelt, nem hozott meg egyetlen olyan intézkedést sem, amelyet a másik egyébként meghozott. Tudom, hogy Szarvason milyen intézkedéseket hoztak meg ebben az időszakban, mert véletlenül erről a kérdéstről beszéltünk a szarvasi fideszes polgármesterrel több éven keresztül, több alkalommal, és tudok olyan, hozzá közeli településről, ahol nulla ilyen jellegű intézkedést hoztak. *(Közbeszólás: Én is tudok.)* Na, látod! Erre most azt válaszolom, hogy nem a politikai hovatartozás döntött el ugyanakkor azt, hogy az egyik településen hoztak, a másik helyen pedig nem hoztak ilyen jellegű intézkedést. Szerintem az a felelős viselkedés, ha valaki nem azt várja, hogy valaki majd kiségit engem, valaki majd megoldja a problémát, hanem az én hatáskörömben meghozom a magam döntéseit. Szerintem erre igenis választ kell adni valakinek ebben az országban, ugyanis én nem tudom azt elfogadni, hogy ez egy törvényszerű intézkedéssorozat volt.

A harmadik pont: szerintem téved a képviselő úr, amikor azt mondja, hogy az önkormányzatok drasztikus hitelfelvétele 2002 után indult el. Akkor is téved, amikor azt mondja, hogy 2002 után minden egyes évben kevesebb volt az önkormányzati finanszírozás. Én minimum három olyan évet tudok, amikor több volt az önkormányzati finanszírozás. Minimum hármat tudok emlékezetből, de ezt majd nézzük. Szerintem nem helyes az „elmúlt nyolc év” egy kategóriában való kezelésével ezt a kérdést is ilyen módon kezelni, mert szerintem szakmailag nem állja meg a helyét.

A képviselő úr az oktatási és az egészségügy rendszert említette, aminek az átalakítása zajlik, és mi persze ezt nem támogatjuk. Abban nincs véleményeltérés közöttünk, hogy át kell alakítani. Én most már közel tíz éve ugyanezt mondom. Azt, hogy úgy alakítjuk át azt a rendszert, hogy a Nyírbátorban született, nem vagyonos családban nevelkedő gyermeknek ne legyen esélye felsőfokú végzettséget szerezni a jövőben, nem fogjuk támogatni, de ez egy értékválasztási vita. Ezért azt gondolom, hogy az a fajta átalakítás, amely bizonyos célokat szolgál és bizonyos elfogadható körülményeket biztosít - mondom a példát rá, 64 ezerről indult az államilag finanszírozott felsőoktatási keretszám 2006-ban, évente néhány ezres csökkenés minden évben bekövetkezett, amikor önök átvették, akkor most közel ötven százalékkal csökkentik a képzésben az államilag finanszírozott keretszámot -, szerintem ez nincs rendben. Úgy gondolom, hogy ezzel olyanok kerülnek ki a lehetőségből, hogy ezt nem lehet támogatni, pedig én voltam személy szerint, ha az intézményt nézzük, a Pénzügyminisztérium volt az, amely mindig tett arra nézve kezdeményezést, hogy ez fokozatosan csökkenő legyen, mert az ország teherbíró képességével nem volt annak idején arányban. Meg lehet nézni, hogy évente mekkora volt a keretszámcsökkenés, amelyet el

tudtunk érni annak idején, de ez nem zárta ki azt, amiről én most beszélek, nevezetesen hogy egy ott született, ott tanuló be tudjon jutni és el tudja végezni.

Ezért azt gondolom, annak, hogy mi támogatunk vagy nem támogatunk egy átalakítási kezdeményezést például az oktatásban vagy az egészségügyben, nem az az oka, hogy nem fogunk átalakítási kezdeményezést támogatni, hiszen mi elkezdtünk bizonyos átalakítási lépéseket. Ennek vannak ugyanakkor olyan jellegű megfontolásai is, amelyekben nem biztos, hogy egyet fogunk majd érteni. Csak emlékeztetnék mindenkit, olyan hozzászólás hangzott el a Fidesz-frakció részéről a múlt héten az Országgyűlés plenáris ülésén, amelynek a kilencven százalékaival ellenzéki oldalról egyetértettünk. Ezt Pokorni Zoltán mondta az oktatási vitanapon. Csak azt a négy alapkérdést vitatta ő a maga nagyon visszafogott modorában, amely a mostani oktatásátalakításnak a lényegét jelenti, amely kárt fog okozni ebben a szférában. Ezért nem biztos, hogy ki kell alakulnia közöttünk minden kérdésben egyetértésnek, még egyszer mondom, az átalakítás szükségességének nem vitatása és a költségvetési keretek lehetőségeihez történő igazítása végett, csak ezt a magunk részéről más módon vitatjuk vagy nem vitatjuk, önök pedig lehetetlennek tetették mindent, lásd népszavazási kezdeményezés, lásd országmegnyomorítás szóhasználat. Szerintem tartalmilag másról kellett volna hogy szóljon akkor, mint ahogy szerint most tartalmilag másról is szól.

Elnök úr, a szocialista párt részéről természetesen a benyújtott javaslatot nem tudjuk támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Értettem, köszönöm szépen. Seszták alelnök úr kíván szólni.

SESZTÁK OSZKÁR (KDNP): Köszönöm szépen. Elnézést a bizottságtól, remélem, újabb vitát nem generálok vele, de a nyírbátori esélyegyenlőség kérdését muszáj... *(Közbeszólások: Szavazzunk!)* Jó, akkor hagyjuk. Megadom magam a bizottságnak, de ezt akkor majd máskor elmondom, hogy az esélyegyenlőséget hogyan, milyen módon tudjuk biztosítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Úgy értsem, hogy elállt a hozzászólástól az alelnök úr?

SESZTÁK OSZKÁR (KDNP): Elállok.

ELNÖK: Ékes képviselő úr is eláll? *(Ékes József: Én is elállok.)* Elállt.

Megadom a szót reagálásra az államtitkár úrnak. *(Babák Mihály: Nem kéri.)* Majd ő eldönti, hogy kéri-e. *(Babák Mihály: Igen, én is így gondoltam, csak mondtam neki, hogy nem kéri. Nem igaz, hogy nem érted.)*

Az előterjesztő reflexiói

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Igyekszem nagyon rövid lenni. Egy-két felvetésre reagálnék, amit Veres képviselő úr mondott.

Hogy hányadik módosítás: a nyilvántartásaink szerint a tizenkettedik, az ötödik, amit a kormány kezdeményezett. Hangsúlyozni szeretném, én nem látok ezek között olyan módosítást, amely a költségvetés elfogadásakor ismert lett volna. Ezek kisebb horderejű módosítások voltak, lásd a Cézanne-kiállítás miatti garanciaemelés, vagy az Eximbank-törvény módosítása miatti módosítások. Én ezt tartom lényegesnek.

A másik dolog: a Költségvetési Tanács elnökével többször egyeztettünk, a Tanács véleményére a benyújtott javaslatban reagálunk. A Tanács három pontban fogalmazott meg észrevételeket. Amit Veres miniszter úr említett, hogy a stabilitási tartalékokat ki kell törölni: a benyújtott általános indoklás 8. oldal utolsó előtti bekezdése tartalmazza a kormány álláspontját ennek kapcsán, nevezetesen azt, hogy véleményünk szerint nincs szükség

jogszabályalkotásra, törvénymódosításra ahhoz, hogy ezek az extra tartalékok ne kerüljenek felhasználásra. Tehát tartalmilag egyetértünk a Tanáccsal, meg kell spórolni ezeket a tartalékokat, de nem szükséges jogszabály-módosítás.

Az ötezer főnél kisebb településeknél a differenciálás igazságos-e vagy sem. Én azt gondolom, hogy a legnagyobb mértékben az önkormányzati feladatváltozás ezeket a településeket érinti, lásd a közoktatás területe, az igazgatás jellegű tevékenységek változtatása. Egy végrehajtható szabályrendszer kellett, amit a kormány szerint a benyújtott javaslat tartalmaz.

Végül a szállítói tartozások tekintetében az elhangzott önhikis források ezeket a problémákat is kezelhetik az önhiki-támogatás keretében.

Az utolsó - tényleg az utolsó - gondolat arról, hogy a törvénymódosítás 2. §-a mennyire konkrét. Én azt gondolom, hogy a törvénymódosítási javaslat elég szűk, az MNV Zrt. törvényben meghatározottak szerint az államháztartásért felelős és a vagyonfelügyeletért felelős miniszter egyetértésével, a két miniszter engedélye alapján jogosult az állam képviseletében olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátására, amelynek kibocsátója az állam, és amely az állam tulajdonában lévő pénzügyi eszközhöz kapcsolódik. Én azt gondolom, hogy ez kellően szigorú, viszont ennél konkrétabbat ebbe a törvénybe, azt gondolom, már nem lehet írni. Köszönöm szépen.

Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úrnak. Szavazás következik arról, hogy az ez évi központi költségvetésről szóló törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat általános vitára bocsátásával a költségvetési bizottság egyetért-e. Aki egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Tizenhat igen. Ki az, aki nem ért vele egyet? Öt nem mellett a bizottság általános vitára alkalmasnak tartotta a törvényjavaslatot.

Úgy hallottam informálisan, hogy Ékes képviselő úr vállalta a bizottsági előadói szerepet, és Veres képviselő úr lesz a kisebbségi vélemény előadója. Köszönöm szépen. Ezzel a napirendi ponttal végeztünk. Köszönjük az államtitkár úrnak és munkatársának a jelenlétet.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat

Áttérünk a 2. napirendi pont tárgyalására. Köszöntöm a Baross Gyula urat, aki a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság igazgatóhelyettese, és segítségünkre lesz abban, hogy ezt a törvényjavaslatot kezdeményezze-e a bizottságunk úgy, ahogy a médiatörvényt ezt kötelezővé teszi számunkra. Bocsánat, elmulasztottam köszönteni Nagy Attila vezérigazgató-helyettes urat, őt is köszöntjük. A napirendi pont tárgyalására az ülés vezetését átadom Seszták alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését Seszták Oszkár, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. SESZTÁK OSZKÁR (KDNP), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Átveszem az ülés vezetését. Én is köszöntöm a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság képviseletében megjelenteket, és kérdezem, hogy van-e szóbeli kiegészítésük a jelentésükhöz.

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

BAROSS GYULA (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság): Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Szóbeli kiegészítést nem kívánunk tenni az előterjesztéshez. Az előterjesztés határidőben, az ismert szerkezetben és valamennyi törvényi szabályozással összhangban került összeállításra. Ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem, van-e kérdésük. (*Babák Mihály jelentkezik.*) Babák képviselő úr.

Észrevételek

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Én köszönöm a médiahatóság törvénykezdeményező javaslatát, nagy mértékben segítette a munkánkat. Elfogadásra javaslom a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt képviselői részéről.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további? (*Dr. Nyikos László jelentkezik.*) Elnök úr.

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm. Rövid leszek, ígérhetem, mert ez ügyben két és fél éves reménytelen harcot folytatok azért, hogy ne legyen két költségvetése Magyarországnak, két állami költségvetése.

Előjáróban hangsúlyozom, tudom, hogy ez törvényi kötelezettsége a bizottságnak, tehát eleget kell ennek tennie, mármint hogy a bizottság nyújtja be a törvényjavaslatot, és én is osztozom abban az elismerésben, amelyet Babák képviselőtársam megfogalmazott a médiahatóság munkatársai iránt. Korrekt munkát végeztek. Nem tehettek mást, mint amit végeztek, ők nem jogosultak törvényjavaslatot benyújtani. Csak ide hozhatják, máshova nem vihetik, a tisztelt kormány nem foglalkozik ezzel a kérdéssel, ki tudja miért.

Ezek után négy konkrét megjegyzést, kifogást vagy észrevételt hadd tegyek, és aztán be is fejezem, mert semmi esélyem arra, hogy én itt bárkit meggyőzzek szakmai érvekkel arról, hogy ezt nem így kéne csinálni.

Az egyik egy elvi megjegyzésem lenne, de nem először mondom el ezt sem. Sérül az a költségvetési elv, az egységesség költségvetési elve, amit többek között Magyar Zoltán professzor közel száz esztendeje megfogalmazott. Önök Magyar Zoltán nevét használják a programhoz. Azt ajánlom, hogy érdemes ezeket a gondolatokat is átvenni Magyar Zoltántól, hiszen ezt alkalmazzák egész Európában, nem csak Magyarországon. Magyarán az, hogy két költségvetése van egy országnak, egy nonszensz ebből a szempontból.

A másik megjegyzésem az, hogy a nemzeti hírközlési tanács, tehát ez a hivatal nem része az államháztartásnak, ami nagy probléma szakmailag. Lehetne egy önálló fejezet, mint az Alkotmánybíróság, vagy az Országgyűlés, vagy az összes többi „kormányfüggetlen” szervezet. Egyszerűen nem tudom, miért nem lehet beilleszteni az államháztartásba. Babák képviselőtársam már itt van a hátam mögött, talán hallja, amit mondok, hogy ő is reményét fejezte ki még két évvel ezelőtt az iránt, hogy egyszer majd eljut oda a törvényhozás, hogy beilleszti a tisztelt Országgyűlés a kormány közreműködésével ezt a kérdést az államháztartásba. Ezzel a reményével már ő is felhagyott, legalábbis nem hangoztatja. Nincs a helyén ez a kérdés.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ez a bizottság tervezéssel nem foglalkozik. Kérem szépen, a költségvetés egy pénzügyi terv. Mi tervezéssel nem foglalkozunk, tehát szakmailag egyszerűen nincs rálátásunk arra, amit csinált az apparátus. Természetesen mi megbízunk abban, de a bizalom jó dolog, de nincs olyan, hogy nem tudjuk, hogy mik vannak a részletekben. Itt olyasmire adjuk az áldásunkat, adják önök az áldásukat, aminek a belső összetételéről nem győződtek meg, mert a tervezésben nem vett részt a bizottság.

Végül az a megjegyzésem, hogy ennek a hatóságnak úgy van kialakítva a vezetési struktúrája, hogy tulajdonképpen állam az államban. Ezt Baross kolléga ne vegye magára, hiszen nem róla van szó, hanem az egész hatóságról. Nem része fejezetként a központi költségvetésnek, az elnöke nem kérdezhető, semmiféle kontrollt a parlament fölötté nem gyakorolhat. Nem tudjuk megkérdezni sem írásban, sem szóban, mert nincs bekötve

valamelyik kormány szervhez, ahol az ember kérdést tehetne fel. Sok mindent lehetne kérdezni, de nem tudunk kérdezni sem. Ez egy elképesztő állapot.

Ilyen vélemények alapján – és ezeket nem először mondom el, jó lenne, ha utoljára mondhatnám el, mert változna valami –, ilyen előzmények alapján én ezzel nem értek egyet. Azért is kértem az alelnök urat, hogy ezt a napirendi pontot celebrálja, és azt is kérni fogom, hogy ezt az előterjesztést, ha megszületik a döntés róla, majd ő jegyezze. Én nem szívesen adnám hozzá a szignómat. Ennyi volt az én hozzászólásom. Köszönöm szépen, elnök úr.

A napirendi pont lezárása

ELNÖK: Köszönjük szépen, elnök úr, a hozzászólását. Van még esetleg hozzászólásuk, kérdésük? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor a napirendi pontot lezárnám.

Annyiban pontosítanám magam – biztos a megszokás –, hogy természetesen nem a beszámolóról, hanem a költségvetésről szóló törvényjavaslatról van szó. *(Babák Mihály: Észre sem vettük ezt a tévedést.)* Én szerencsére észrevettem, illetve figyelmeztettek rá.

Ami még korrekcióra szorul, az annyi, hogy Ékes képviselőtársunk lenne a bizottsági előadó a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat esetében, míg a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi törvény módosításáról szóló törvényjavaslatnál Puskás alelnök úr lenne a bizottsági előadó. Kérem, hogy ezt a bejelentésemet vegye tudomásul a bizottság. Szavazzunk erről! *(Látható többség jelentkezik.)* Ilyen módon korigáltuk a bizottsági előadókat.

Kérem, hogy aki egyetért azzal, hogy beadja a bizottság a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság törvényjavaslatát, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ellenszavazat? Öt ellenszavazattal a bizottság többsége a beadással egyetértet.

Köszönöm szépen a bizottság munkáját.

Legközelebb a határozathozatalok után ülésezünk, és holnap reggel fél kilenckor.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 31 perc.)

Dr. Nyikos László

a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Thomas-Takács Aliz